

AGROTEHNIŠKI
CENTER NAKLO
SREDNJA ŠOLA

Mlade Brazde

ŠTEVILKA

LETO

2014

61

Mlade brazde,
glasilo BC Naklo - Srednja šola,
Strahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor dijakov:
Nika Berčič, Katja Čop, Monika Filipič,
Anamarija Tušar, Gašper Stanonik, Nejc Česen

Mentorica:
Marcela Koren

Fotografija z naslovnice:
Taja Gnillsak

Oblikovanje naslovnice:
Anamarija Tušar, Krištof Šinkar

Avtorji fotografij:
dijaki in učitelji BC Naklo

**Tiskano v Tiskarni Oman, 700 izvodov,
junij 2014**

Uvodnik

Dragi bralci!

Pred koncem šolskega leta smo uredniki Mladih Brazd ponovno z vami in vam ponujamo obilo novih člankov in prispevkov zadnjega polletja. Srčno upam, da vas bo branje prevzelo in boste ob prebiranju časopisa uživali. V tokratni številki si lahko v posebni rubriki preberete nekaj več o dosežkih naših dijakov. Namreč v letošnjem letu imamo najbolj uspešno paleto zlatih in srebrnih priznanj na vseh področjih. Na voljo vam bodo tudi vtisi ekskurzij, izmenjav in ostalih tekmovanj.

S številko, ki je pred vami, se posebej poslavljam od zaključnih letnikov in vam želim veliko uspeha na maturi. Srečno na življenjski poti, ki jo boste ubrali. Vsem ostalim pa želim obilo veselja ob prebiranju šolskega časopisa, po dokončanem letniku oziroma maturi pa dolgo sprostitve in lepo preživete počitnice.

Gašper Stanonik, 4. F

Povabilo k sodelovanju

Če imaš kakršnekoli prispevke: pesmi, slike, fotografije, ali pa morda idejo za čisto novo rubriko, te vabimo, da se nam oglasiš na naš novi naslov mlade.brazde@gmail.com ali pa svoje izdelke predaš komu iz uredništva. Več nas bo sodelovalo, boljši bo časopis!

Novo:
poišči nas tudi na facebooku!

Ne pozabi! V knjižnici lahko obišeš kotiček Mladih brazd in napišeš teti Milici vprašanje, ga vržeš v škatlo in ona ti bo v eni od naslednjih številok odgovorila.

Job boards

Delo: Urednik Mladih brazd

Uredništvo Mladih brazd išče nove člane, saj se dosedanji uredniki od nas na žalost poslavljajo. Iščemo dijake, ki radi pišejo zgodbe, pesmi, intervjuje ali jih urejajo. Iščemo tudi fotografa, oblikovalca fotografij, besedil in pa časopisa samega. Pogoji je, da so kandidati resni ter da svoje delo opravljajo vestno in z veseljem.

Delo je prostovoljno, kar pomeni, da plačila zanj, razen osebnega zadovoljstva in občasno kakih piškotov, ni. Zagotovljena pa je odlična družba in zabavna druženja.

Vsi zainteresirani nam kadarkoli pošljite sporočilo na elektronski naslov: mlade.brazde@gmail.com.

Delo: Voditelj radia Biosfera

Radlji radia Biosfera zaradi slovesa zaključnih letnikov iščemo nove člane. Vabljeni vsi, ki radi nastopate, govorite po ozvoženju, vrtite glasbo, zbijate šale ali pa pišete oddaje, dajete predloge za rubrike. Pogoji je redno sodelovanje, resni kandidati, ki svoje delo opravljajo z veseljem. Delo je prostovoljno, kar pomeni, da plačila ni. Zagotovljeno pa je veliko smeha in dobrega druženja.

Če bi tudi ti rad postal voditelj šolskega radia, nam piši na elektronski naslov biosfera.radio@gmail.com ali pa nas obiži v radijskem prostoru (soba za dežurnimi učenci) vsak dan od 6:45 do 7:25.

Obisk dijakov iz poljskega Nakła

Dijake sestrške poljske biotehniške šole smo 10. marca 2014 pričakali pred šolo in toplo sprejeli s pogostitvijo. 16 dijakov in trije profesorji so v okviru mobilnosti projekta Leonardo da Vinci v Sloveniji preživeli 14 nepozabnih dni. Bivanje v naši deželi so izkoristili za ogled znamenitosti Slovenije, spoznavanje naše šole in dijakov. Obiskali so pristaniško mesto Piran, Planico, Škofjo Loko, prestolnico Ljubljano, se udeležili sejma Flora v Celju, si ogledali nekaj vrtnarjev in kmetov, Arboretum Volčji Potok in Pivovarno Laško.

V nedeljo, 16. 3. 2014, smo jim slovenski dijaki organizirali poslovilno zabavo, in sicer športni piknik v Godešiču, kjer smo izkoristili čas za igre, druženje in pogovore. Bili smo navdušeni nad novo izkušnjo medsebojne interakcije.

Gašper Stanonik, 4. F

Foto: Gašper Stanonik, 4. F

6 milijonov ladjic za lepše otroštvo

Zagotovo veste, da smo na šoli pridno prepogibali ladjice, kajne? Pa veste tudi, zakaj smo to počeli?

Vse skupaj si je zamislil g. Boris Krabonja, ki je profesor zgodovine na ekonomski šoli v Mariboru. Zamisel se je porodila v spomin na 6 milijonov žrtev genocida. Vsaka ladjica naj bi predstavljala eno nedolžno žrtev. Vse ladjice pa naj bi se zbirale kot star papir, zbran denar pa naj bi podarili otrokom v Indiji, ki ga najbolj potrebujejo. V projekt se je zagrizla cela Slovenija in še nekaj tujih društev. Projekt je podpisalo 174 osnovnih in srednjih šol, vrtcev, domov za ostarele, posameznikov in ostalih organizacij. Skupaj smo zbra-

li 2 milijona ladjic. Že res, da zelenega števila nismo dosegli, vendar je bilo tudi število zbranih ladjic zastrašujoče, ob misli, da vsaka predstavlja eno človeško življenje.

Za projekt so se zavzeli posamezniki naše šole, takoj ko so zanj slišali, in zagrizeno smo vsi dijaki zagrabili za idejo. Podprli so nas tudi profesorji, ki so nas zalagali z odpadnim papirjem. Naredili smo 17.921 ladjic! HVALA vsem SODELUJOČIM in tistim, ki so poskrbeli, da smo imeli možnost sodelovati v tem projektu!

V času projektnih dni smo se v sredo, 19. marca 2014, dijakinja 3. let-

nikov s profesorjem Borisom Urhom odpravile v Maribor. Tam je bila v Kliniki za zdravljenje faušije velika razstava ladjic. Utrinke z razstave si lahko ogledate na spletu. Ogledali smo si zaključno prireditev, ki je bila v Slovenskem narodnem gledališču Maribor. Predstava nas je ganila do solz. Bila je čudovit zaključek projekta.

Mislím, da je bil projekt odlična ideja za pomoč otrokom, ki nas potrebujejo, čeprav sem prepričana, da nam teh ne bi bilo potrebno iskati v daljni Indiji. Misel, ki se nam bo za vedno vtisnila v spomin, bi rada delila tudi z vami: "Če bi vsak človek pomagal le eni osebi, bi bil svet drugačen."

Eva Markič, 3. L

Foto: Ana Zalokar, 3. M

Izmenjava dijakov iz Bologne

V začetku aprila (9.-12. 4. 2014) so našo šolo obiskali dijaki iz italijanske Bologne. Na našem centru so si ogledali posvetbo ter sodelovali v raznih delavnicah (izdelovali so hotele za koristne organizme, cvetlične aranžmaje ...), v popoldanskih urah pa smo jim razkazali nekaj turističnih znamenitosti. Ogledali smo si Bled in Ljubljano, v soboto pa so se med potjo domov ustavili še v Postojnski jami in Piranu.

Upamo, da sta jim naš Center in Slovenija ostala v čim lepšem spominu ter da se še kdaj vrnejo nazaj.

Berlin

Naše popotovanje se je začelo v torek, 18. marca 2014, zvečer z dolgo nočno vožnjo proti Nemčiji. Bili smo polni energije in željni novih dogodivščin, zato nismo prav veliko spali. V jutranjih urah smo prispeli na cilj in si ogledali botanični vrt. Sledila je panoramska vožnja po mestu in ogled Berlinskega zidu. Navdušila nas je njegova dolžina, njegove barve in raznolike poslikave.

Lahko rečem, da smo prepešali večino mestnega jedra, a nihče se ni pritoževal. Medtem smo lahko naredili ogromno čudovitih fotografij Brandenburških vrat, zanimivih spomenikov,

dvorca Charlottenburg in ostalih znamenitosti. Vodička nam je povedala, kako ločiš nekdanji vzhodni in zahodni Berlin: po semaforjih za pešce, ki so različni! Zanimivo ...

Imeli smo dovolj prostega časa, da smo kupili nekaj spominkov in si še sami ogledali mesto. Trije dnevi pa so (pre)hitro minili. Med potjo domov smo se ustavili še pri olimpijskem sta-

dionu, v Leipzigu in Nürnbergu, v soboto zjutraj pa smo se srečno pripeljali v Slovenijo.

Všeč mi je bilo in marsikdo se bo še kdaj vrnil v Berlin, kot nam je ves čas govorila vodička ;)

Luka Mugnaioni, 3. M

Foto: Nika Roblek, 3. M

Belgija

Na koncu zimskih počitnic smo nekateri polni pričakovanj že odštevali dneve do triindvajsetega februarja, ko smo se s kombijem Go-opti z brniškega letališča odpeljali na letališče v Benetkah, od koder nas je letalo odpeljalo v Bruselj. Pot smo nadaljevali z vlakom. Bolj ko smo se približevali cilju, večja so bila pričakovanja in predstave o tem, kako bo potekal teden, ki ga bomo v okviru projekta Comenius preživeli v Belgiji.

Na železniški postaji so nas že pričakovali naši prijatelji skupaj s starši. Hitro smo se razšli. Prvi dan smo preživeli skupaj z družinami. V naslednjih dneh smo se spoznali s španskimi, nemškimi, poljskimi in belgijskimi dijaki. Skupaj smo si gledali dve belgijski mesti Gent in Antwerpen, obe z bogato zgodovino in zanimivo arhitekturo. Sprehodili smo se tudi po mestu Sant-Niklaas, kjer smo bivali in okusili nekaj belgijske narave v mestnem parku. Tako predstavitev različnih znamenitosti v

mestih kot prve aktivnosti, kjer smo se spoznavali, so vodili belgijski dijaki, kar je še bolj popestrilo ogled.

Seveda pa nismo pozabili na namen našega obiska, in sicer da bi se povezali, razmišljali in ustvarjali ideje za čistejšo in bolj zdravo življenje. Ogledali smo si distribucijski center Lidl, kjer smo izvedeli, kako lahko podjetje skrbi, da s svojo proizvodnjo ne poveča onesnaženja oziroma je le-to v zelo majhnih količinah (lokacija podjetja, visoka zvočna zaščita, reciklaža odpadkov, uporaba prevoznih sredstev na baterije, ...). V šoli smo izdelali škatlice za mobilni telefon iz embalaže za šampon in denarnico iz tetrapaka. Na srečanju smo predstavili našo šolo

in Slovenijo ter analizirali odgovore ankete, ki smo jo dijaki vseh petih šol rešili pred srečanjem. Ugotovili smo, da teorijo znamo vsi, kot je na primer vožnja s kolesom namesto z avtom, ločevanje odpadkov ... Je pa dobro, da se o tem govori in razmišlja o današnjih dejanjih, ki bodo vplivala na jutri.

Srečanje smo zaključili na skupinski zabavi, kjer smo vsi uživali in šele takrat dojeli, da je tedna konec in nas čaka le še slovo ter dolga pot domov. Belgija mi bo najbolj ostala v spominu po čokoladi, vaflih in novih prijateljih.

Monika Poklukar, 3. L

Znanje je pot do uspeha

Žan Dolenc, 2. N zlato priznanje iz geografije

Koliko časa si posvetil/a pripravam na tekmovanje?

Sam se na tekmovanje nisem veliko pripravljaval, le nekajkrat sem prebral celotno literaturo. Največ sem se naučil na intenzivnih pripravah skupaj z mentorico in sotekmovalci z naše šole.

Kako si izvedel za svoj uspeh? Kakšni so bili prvi občutki?

Že prej sem imel dober občutek, da bom nekje pri vrhu. Za uspeh pa sem izvedel, ko mi je to povedala ravnateljica. Sprva sploh nisem mogel verjeti, bil pa sem presrečen in ponosen nase.

Kaj ti pomeni priznanje?

Priznanje mi pomeni precej, saj je prvo zlato, ki sem ga prejel, je pa tudi motivacija za udejstvovanje na tekmovanjih, ki še prihajajo.

Tvoji naslednji cilji na tem področju?

Cilj je še eno zlato 😊

Zakaj sploh tekmuješ?

Večinoma tekmujem brez cilja, na povabilo profesorjev. Če pa mi uspe uvrstitve na nadaljnja tekmovanja, se potrudim in tekmujem zato, da ugotovim, koliko zmorem oz. kje so moje meje. Včasih pa tekmujem zgolj zaradi zanimive literature.

Anamarija Tušar, 3. L zlato priznanje na EKOkvizu

Kako si izvedel/a za svoj uspeh? Kakšni so bili prvi občutki?

Za svoj uspeh sem izvedela na podelitvi, nekaj ur po tekmovanju. Novica me je presenetila, razveselilo me je, da sem se izkazala na področju kot je ekologija, saj zavzema znanja iz več področij, predvsem pa iz življenja samega.

Tvoji naslednji cilji na tem področju?

Posebnih začrtanih ciljev na tem področju nimam, vendar je ekologija del vsakdana in zagotovo je znanje iz tega področja uporabno in vedno zaželeno.

Zakaj sploh tekmuješ?

Tekmovanja mi predstavljajo dodaten pogled v svet, nove izkušnje in znanje, ki jih lahko vključim v svoje življenje. Rada preživim dan drugače, predvsem pa sem vesela, da imam možnost spoznati nove ljudi, ki jih veselijo podobne stvari.

Ana Božič, 4. N zlato Cankarjevo priznanje

Koliko časa si posvetil/a pripravam na tekmovanje?

Priprav sem se lotila tako, da sem knjigi poezije V Kamen v vodo avtorja Marka Kravosa in roman Angel pozabe, ki ga je napisala Maja Haderlap, prebrala in o njej premišljevala, da sem si ustvarila svoje mnenje. Nato sem prebrala še literaturo s spleta.

Kako si izvedel/a za svoj uspeh? Kakšni so bili prvi občutki?

Za svoj uspeh sem izvedela od profesorice za slovenščino. Ko sem dobila sms-sporočilo, sem ga morala prebrati kar dvakrat. Navdušena sem bila, da mi je uspelo na področju, ki mi je tako všeč.

Kje in kdaj je potekalo tekmovanje?

Regijsko tekmovanje je potekalo na OŠ Šenčur, državno pa v Ljubljani.

Tema tekmovanja?

Tema je bila zamejstvo in zamejski Slovenci.

Kaj ti pomeni priznanje?

Je potrdilo, da sem na pravi poti do svojega cilja oz. da sem uspešna na področju, ki me zelo veseli.

Tvoji naslednji cilji na tem področju?

Zaenkrat o naslednjih ciljih še ne bi govorila, saj za uveljavitev v pisateljstvu, pesništvu potrebuješ še zelo veliko znanja. Bi pa nekoč rada pisala članke za revijo oz. se preizkusila v delu novinarke.

Zakaj sploh tekmuješ?

Ker se poleg šole rada udeležujem še drugih stvari in želim izvedeti nove stvari ter si s tem širiti obzorje in nabirati novih izkušenj.

Gašper Hauptman, 3. L zlato priznanje iz angleščine

Koliko časa si posvetil/a pripravam na tekmovanje?

Pretiraval bi, če bi rekel več kot 2 uri.

Kako si izvedel za svoj uspeh? Kakšni so bili prvi občutki?

Preko mentorice, bil sem nekoliko presenečen, a zadovoljen sam s sabo.

Kaj ti pomeni priznanje?

Spodbuda za naslednje leto.

Zakaj sploh tekmuješ?

Včasih imam preveč prostega časa, angleščina mi je bila vedno pri srcu.

Gašper Stanonik, 4. F zlato priznanje na EKOkvizu

Koliko časa si posvetil/a pripravam na tekmovanje?

Pripravam nisem posvetil prevelike pozornosti zaradi omejenega časa. Gradivo sem predeloval pozno zvečer in naslednje jutro pred tekmovanjem.

Kako si izvedel/a za svoj uspeh? Kakšni so bili prvi občutki?

Za uspeh sem izvedel popolnoma nepričakovano od profesorice biologije na koncu maturantskega večera.

Kje in kdaj je potekalo tekmovanje?

Potekalo je v Kamniku na šolskem centru Rudolfa Maistra.

Tema tekmovanja?

Tema je bila poznavanje podnebnih sprememb in posledice globalnega segrevanja v svetu. Poznavanje dejavnikov, ki vplivajo na podnebne spremembe in posledice le teh.

Kaj ti pomeni priznanje?

Je še eno potrdilo, kaj vse zmorem.

Tvoji naslednji cilji na tem področju?

Posebnih ciljev za to področje nimam, vendar se bom v nadaljnjem življenju posvetil vrtnarstvu in podjetništvu, ki bo povezano z naravo in biologijo.

Zakaj sploh tekmuješ?

Rad si širim obzorje in gradim na splošnem znanju. Vsako pridobljeno znanje lahko povežem v življenje. Več kot imaš znanja, več idej lahko realiziraš. Vedno poskušam ostati v gibanju, tako fizičnem in mentalnem smislu, ter preizkušati svoje možnosti, kako daleč sem zmožen priti.

Urša Jekovec, 3. N zlato priznanje iz geografije

Kje in kdaj je potekalo tekmovanje?

Državno tekmovanje je potekalo 15. aprila v Ceršaku, obmejni vasici blizu Šentilja v Slovenskih goricah. Ker je bilo leto 2013 mednarodno leto voda, je bila tema tekmovanja voda.

Tvoji naslednji cilji na tem področju?

Tudi naslednje leto se nameravam udeležiti tekmovanja.

Zakaj sploh tekmuješ?

Ker me to veseli in se povezuje z mojo stroko.

Monika Filipič, 3. M
Foto: Lenart Šolar

4. BF

5. FD

Maturantski ples je dogodek, ki ga vsak doživi le enkrat v življenju. Je prvi večji korak na poti v življenje in je posebno doživetje, ki ga ne bi smel zamuditi prav nihče.

Naš maturantski ples je bil 5. 4. 2014 v lepo okrašeni šolski dvorani. Že pred samim začetkom smo maturantje v dvorano pospremili učitelje. Večer sta odprla maturant Jan Pirnat in njegova soplesalka. Po njunem plesu je na oder prišel voditelj programa Boštjan Romih ter pozdravil vse prisotne. Za tem smo na prizorišče v družbi svojih soplesalk/soplesalcev prišli vsi maturantje in maturantke ter zapeli maturantsko himno Gaudeamus Igitur. Naša ravnateljica Andreja Ahčin nas je nagovorila in nam na srce položila nekaj ganljivih besed. Tudi Gašper Stanonik in Nika Berčič, predstavnika generacije, v svojem poslovilnem govoru nista skoparila z lepimi besedami. Sledila sta težko pričakovana plesa: otvoritveni dunajski valček in slavnostna četvorka. Na dogodku pa se ni le plesalo, temveč tudi pelo. Očaral nas je namreč pevski nastop maturantke Tee Drobnič. Sledili so še ples s profesorji, ples

4. N

4. L

4. M

maturantov s svojimi materami ter ples maturantk z očeti. Marko Vozelj z Mojstri pa je nato zapel še nekaj popularnih pesmi, ob katerih smo se zavrteli prav vsi.

Vsak razred se je nato predstavil s svojim filmčkom in se z govorom zahvalil razredničarki ali razredniku.

Naslednji je bil na vrsti, po mojem mnenju najbolj romantičen ples celotnega večera, počasni angleški valček. Odplesali smo še ča-ča-ča in foxtrot, kot zadnji ples pa smo v ritmu pesmi "What does the fox say", ki je od vseh najbolj popestrila vzdušje, odplesali še disco swing. Na koncu je bilo seveda potrebno izbrati tudi kralja in kraljico plesa. Martin Malovrh in soplesalka Laura Šimnic sta se izvrstno odrezala in si prislužila nagrado. Čeprav pa je bilo s tem konec uradnega dela, se je prireditev nadaljevala v plesnem vzdušju do zgodnjih jutranjih ur.

Maturantski ples je uspel v vseh pogledih in nas kot generacijo še dodatno zbližal. Mislim, da si ga bomo vsi zapomnili za celo življenje.

Nejc Česen, 4. M

4. Č

5. BDČD

Za poletne dni

Sonce vroče kožo boža mi,
blag vetrič ta njegov dotik blaži,
vse v živih barvah zaživi,
trava s sapo v zlatem soncu valovi.
O skomine na poletne dni!

Morje!
Spomin na tihi šum valov,
pesek in obale, bogat ulov,
sonce vzhaja in zahaja ...
in spomin na te, moj dragi sen!

Končno konec bo učenja,
čas oddiha za nas vse,
končno dnevi so za naju,
zame, oh in zate le.

Stisni mi prijatelj dlan,
steciva zdaj v novi dan,
sonce pot nama svetli,
veter popotnico šumi.

Stisni mi prijatelj dlan,
in stisni jo še drugemu, stecimo stran,
stopimo končno v naš poletni dan!

Honey

Pogled mi skozi okno uide,
ko sonce skozenj mi posije.
Nasmešek se z lici snide,
ko vonj poletja se po sobi vije.

Žarek sonca me pogreje,
vetrič poje pesem nežno.
In vsak šum me zdaj nasmeje,
če poletja spomnim se le bežno.

Ne vem, kako se zdaj zbrati,
ko pa misli mi le stran hite.
Imam polno obveznosti pred vrati,
a nikakor me ne zadrže.

Zdaj čakam sonca, svetlega smeha,
ki jih skupaj bova slavila.
Ti s poletjem moja si uteha,
s teboj po vročem pesku bom hodila.

Zato primi me za roko,
naj neskončno to poletje bo.
Ponesi me višje, visoko,
da pobarvava nebo.

Honey

Tjaši

Tu si tista, ki zjutraj me zbudi,
jutri upe v meni prebudi.
In srčno upam, da
še jaz jih v tebi prebudim
in ti ljubezen svojo podarim.

Ah, kako te rad imam,
nikoli te drugemu ne dam.
Življenje bilo bi brez pomena,
enkrat za vselej reši me bremena.

Ko midva se ponoči ljubiva,
ljubezen večno si obljubiva.
Moja ljubezen do tebe ne zamre,
saj na svetu tem ljubim tebe le!

Oh Tjaša, kako naj se Anže obnaša?
Da pozornost tvojo bi pritegnil,
tako rad s tabo daleč bi pobegnil ...

Joj, kako te rad imam,
ves se ti predam,
srce za vedno tebi dam!
Oh Tjaša, vedno ob tebi bom,
ljubezen tvojo čakal bom!

Anže Preša, Tomo Hodžič Črne,
Jernej Pleša, 2. M

Spominjam se včerajšnjega dne,
večera včerajšnjega,
objema tistega,
kaj vse bi dal, da spet dobil bi te.

Ti ne veš, kako mi je žal za tisto,
čas bi zavrtel nazaj,
da bila bi srečna zdaj,
vem, da tudi tebi je zelo hudo.

Povej, prosim te, najdražja moja mi,
če še rada me imaš,
saj srce še vedno moje imaš,
želim, da srečna bi bila, kot v pravljici.

Billy

Pomlad

Pomlad prinaša samo težave
in prav tako same vprašaje.
Oh pomlad, če le sonce bi sijalo
in brez oblakov za vedno tako ostalo.
Ko sonce posije in me celo oblije,
ko končno se mi zdi, da ti z mano si.

Ta nasmeh noč mi v dan spremeni,
ta pogled, zima se kar stopi.
Ta obraz cel dan mi spremeni.
Zima se v pomlad stopi,
vse toplo, vse lepo.

Kaja Perčič

Zgodba

Tanja je z zgodbo dosegla 7. mesto na literarnem natečaju Otroci sveta.

KRIVDA

Bila je sredo, Nina je ravno prišla domov in našla očeta v kuhinji. Zopet je bilo isto, s steklenico žganja je hodil gor in dol po prostoru, dokler je ni zagledal. "Ti, tiii ..." je jecljal, "ti ssssi vsega kriva! Ne bi bil sam, če ne bi bilo tebe, ti prekleta mala ..." stavka ni dokončal, no, vsaj ona ga ni slišala. Zdirjala je po stopnicah v svojo sobo in zaklenila vrata. Ni trajalo dolgo, ko je slišala korake. "Odpri!! Odpri, druugače tii bo trda predla!" In že je zaslišala zbijanje po vratih. S steklenico je udaril po njih in slišala je stok, ko mu je steklo priletelo v obraz. Udaril je še močneje, da so vrata skoraj skočila s tečajev. Ko je to naredil še enkrat, mu je uspelo. Podrl je vrata in zadonelo je. Nina se je začela vzvratno umikati, a kmalu je naletela na steno. Oče je stopil k njej in ji najprej prislonil zausnico. "Kaako sii drzneš meni zapreti vrata pred nossom!" Udaril je še enkrat. Tokrat močneje, solze so ji stekle po obrazu. Prijel je njeno glavo in jo porinil na posteljo. Že je vzel pas iz hlač, a Nina ni mogla več, skotalila se je s postelje. Stekla je iz hiše. Vedela je, kam jo bo to pripeljalo. Ni mogla, enostavno ni mogla še enkrat čutiti tistega ponižanja in bolečine. Očeta so črepinje upočasnile, k čemur je pripomogla tudi njegova pijanost. Tekla je čez dvorišče in slišala korake za seboj. Vedela je, da je on, a se ni ustavila. Tekla je naprej, ni se hotela ozreti. Stekla je na ulico in tekla naprej, dokler ni začutila pekoče bolečine. Vročina ji je zajela telo, hip za tem je zaslišala še krik in potem tema. Vse se je zavilo v temo.

Tanja Tomažin, 3. M

Luka Plahuta – član slovenske mladinske biatlonske reprezentance

Kljub redkobesednosti in skromnosti se je Luka iz 2. letnika gimnazije strinjal, da za nas pove nekaj malega o sebi.

lec. Biatlon mi pomeni veliko, saj predstavlja precejšen del mojega življenja.

Tekmovalcev verjetno ne postaneš čez noč, pač pa ti treningi vzamejo kar nekaj časa. Ali treningi predstavljajo tvoj prosti čas? Imaš še kakšen drug hobi?

Večino svojega prostega časa posvečam športu, vendar se vedno najde tudi čas za računalnik in druženje s prijatelji.

Tako je tudi prav, prijatelji in druženje sta pomembni vrednoti. Tvojega časa pa ne zasegajo le treningi pač pa tudi tekmovanja, kajne? Kje vse tekmuješ?

Seveda tekmujem. Kar nekaj tekem med sezono imam v alpskih državah, veliko tudi v Sloveniji. Letos pa sem bil tudi v Ameriki.

Wow, torej ti tvoji dosežki omogočajo tudi malce razburljivih potovanj. Kaj ti tekmovanja pravzaprav predstavljajo, potrdujete? Kakšne dosežke si že dosegel, ima kateri zate prav poseben pomen?

Tekme so nekakšen pokazatelj v kakšni pripravljenosti si in pokažejo, kako in koliko si treniral v predtekmovalnem obdobju.

Največ mi pomenita 46. mesto na mladinskem svetovnem prvenstvu in 3. mesto v skupnem seštevku alpskega pokala, v katerem nastopajo tekmovalci iz alpskih držav in tudi ostalih evropskih držav.

Ti pa nisi od muh Luka! A ne samo, da se lahko pohvališ z dobrimi tekmovalnimi dosežki, temveč ti gre zelo dobro tudi v šoli, kljub vsem treningom in tekmam. Povej, kako ti uspe usklajevati šolo s treningi in tekmovanji?

S profesorji na naši šoli odlično sodelujemo. Vsak dan, ko me ni v šoli, mi sošolec pošlje fotokopije zapiskov, ki mi manjkajo.

Torej ti uspe stvari predelati sproti. Iz lastnih izkušenj vem, da je to včasih zahtevno, zato je občudovanja vredno. Kakšni cilje pa imaš za prihodnost?

Dolgoročni cilj je seveda uvrstitev na tekme svetovnega pokala. Kratkoročno pa si želim čim boljše dosežke na tekmovaljih, kjer tekmujem s svojimi vrstniki, predvsem na mednarodnih tekmovaljih.

Luka, držimo pesti, da ti uspe izpolniti svoja pričakovanja in navijamo zate. Veliko uspehov ti želim še v nadaljnji karieri.

Najlepša ti hvala za pogovor.

Anamarija Tušar, 3. L

Luka, treniraš biatlon, to je navadno zimski šport, ki združuje smučarski tek in streljanje z malokalibrsko puško, kajne? Kako dolgo že treniraš oz. kdaj si začel?

Trenirati sem začel v 6. razredu osnovne šole, se pravi sedaj treniram že peto leto.

Kdo te je navdušil za ta šport in zakaj treniraš? Kaj ti ta šport pomeni?

Udeležil sem se tečaja teka na smučeh, ki ga je organiziral klub, v katerem danes treniram. Tečaj me je navdušil in ker mi je bilo všeč, sem se nato včlanil v klub in postal tekmovalni član.

Od 19. 5. do 23. 5. 2014 smo na naši šoli organizirali humanitarno akcijo za pomoč prizadetim v nedavnih poplavlach v Bosni, Srbiji in na Hrvaškem.

Zbiranje je potekalo pred in po pouku. Moram priznati, da nismo pričakovali takšnega odziva dijakov in profesorjev. Vsak je daroval nekaj in na koncu smo zbrali 168 paketov, ki smo jih odpeljali s kombijem v zbirni center v Kranj.

Zbrali smo:

- 73 paketov oblek in obutve
- 16 paketov hrane
- 7 paketov kozmetike
- 24 paketov ostalih stvari (odeje, posoda ...)
- 37 paketov WC papirja
- 9 paketov plenjic
- 2 paketa čistil

Sodelovati v tej akciji je priložnost, ki jo moraš doživeti. Bili smo trdno prepričani v uspeh in nič nam ni moglo preprečiti našega cilja - pomagati pomoči potrebnim. Hvala vsem, ki ste nas podprli in nam pomagali pri tej akciji.

Dokazali smo, da si ljudje še znamo pomagati med seboj.

Ana Zalokar, 3. M

Foto: Anže Petrič, 3. M

Da preženemo bolezen iz poletnih dni

1.

Glavobol, ki ga povzroča poletna vročina, se lahko odpravi s pitjem soka lubenice. Samo en kozarec dnevno dela čudeže.

2.

Če zjutraj na prazen želodec zaužijete jabolko, vam to lahko olajša **migreno**. Postopek je treba ponavljati nekaj juter zaporedoma.

3.

Odlično zdravilo **proti kašlju**: vzemite šest datljev in jih kuhajte na majhnem ognju v pol litra mleka približno petindvajset minut.

Spijte tri skodelice dnevno.

4.

Pri izkašljevanju služi in **lajšanju** prehlada, **kašlja** in **vnetega grla** pomaga naslednja mešanica: zmešajte dve žlički medu z enako

količino ingverjevega soka.

5.

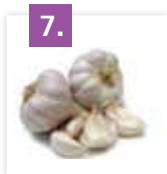
Naribana kumara je lahko zelo koristna proti **aknam** in **ogrcem**, če jo nanesete na obraz, oči in vrat za petnajst minut.

6.

Domače zdravilo **proti podočnjakom**: paradižnikova pasta je eno izmed najučinkovitejših sredstev proti podočnjakom. Priprava

je nadvse enostavna: potrebujete 1-2 sveža paradižnika, eno žličko limoninega soka, ščepec čičerikine moke in kurkumo v prahu. Te sestavine mešajte z električnim mešalnikom, dokler ne nastane gosta pasta, ki jo nato zelo nežno nanesete okoli oči. Po 10-20 minutah jo nežno sperite s čisto vodo. Z dva- do trikrat tedenskim ponavljanjem tega postopka bo koža okrog vaših oči svetlejša in postopoma bodo podočnjaki popolnoma odpravljeni.

7.

Kapljica česnovega soka v uho vam pomaga lajšati bolečino ob **vnetju ušes**.

8.

Mešanico sode bikarbone in limoninega soka nanesite pod pazduho, da odpravite **neprijeten telesni vonj**.

9.

Limona je eden izmed najbogatejših virov vitamina C na planetu in vsebuje tudi hranilne snovi, kot so vitamin b, riboflavin, fosfor, magnezij in

kalcij. Limonin sok, zmešan s toplo vodo, lahko pomaga izločiti strupe iz vašega telesa. Dnevni vnos limonine vode ima več koristi za zdravje: **ohranja vaš želodec zdrav, odpravlja slabost, zgago, prebavne motnje, visok krvni tlak, stres in depresijo**.

10.

Ko imate **mačka**, vam lahko bananin "milkshake" z medom neizmerno pomaga. Hladno mleko blaži želodčno sluznico, banana z medom pa obnovi izčrpano raven sladkorja v krvi.

Vaše uredništvo

Nasveti tete Milice

Draga jaz!

Ste že kdaj pisali pismo sami sebi? Hja veste, jaz to velikokrat počnem. Pa to ni nujno čudaško, kot si dragi moj dijak/dijakinja mogoče pomislil. S pisanjem pisem si zbistrim in uredim misli, ki mi švigajo po glavi ... Raznorazne! O mojih ljubih mladih nečakih, ki pravkar zganjajo hrup v zgornjem prostoru in mi ne pustijo spati, o mojem prelepem vrtičku, kamor sem posadila rožice, pa nič razen mojih besed ne priča o tem (niti ena namreč še ni pokukala iz mrzle zemlje), o službi, kjer imam polno dela in seveda o mojem možu, ki sedajle leži poleg mene in žaga drva, kot bi rekel moj stari oče smrčanju.

Zakaj sem se odločila, da tokratno pismo naslovim kar nase? Po pra-

vici povedano, v moji škatli se ni znašlo nobeno pismo, ki bi opisovalo vaše težave in tegobe, tako da sem se odločila, da razpravljam kar o svojih! Pa boste rekli, da teta Milica, modra odrasla dama, zagotovo nima težav in je kos vsaki oviri. Pa ni res! Čisto vsak od nas ima skrbi. Nekateri več, nekateri manj, zagotovo pa prav vsi. Zato sem se odločila, da vam povem, kako se jaz spopadam z malo manj ljubimi stvarmi.

Tudi kar se tiče težav z mojimi bližnjimi, sem ugotovila, da je težavico včasih veliko lažje napisati, kot pa povedati. Kadar me na mojem preljubem možku kaj zmoti, mu napišem pismo in ga položim v hladilnik pod maslo, kjer ga bo zagotovo opazil. Nato on začne pogovor o moji napisani temi: takrat ko stvar premisli in najde primeren čas. Na

srečo je razumevajoč in potrpežljiv do vseh mojih travm (ki se mi včasih zdi-jo kar malo smešne, ko gledam nazaj) kar mi ogromno pomeni (punce, moj nasvet: najдите fanta, ki vas bo znal poslušati! ;))

Tako, s seboj v čudovito noro poletje vzemite naslednje besede tete Milice:

PISMA imajo lahko čudežno moč!

Zakaj? Zaradi iskrenih besed! ☺ Povejte si, kar vam leži na duši in stvari bodo postale veliko jasnejše, kot so bile na začetku, pa še bolj se boste imeli radi.

Iskreno, Teta Milica

Kam poletiti?

Nedvomno imate polno načrtov kako, kje in s kom preživeti počitnice. Toda vam ostaja dan ali morda teden, ko ne veste, kaj bi počeli? Morda pa bi se odpravili po Sloveniji, našla sem nekaj zanimivih koticov, ki se mi zdijo kot nalašč za izlete v poletnih dneh.

Predjamski grad v Postojni

Grad in njegova čudovita okolica sta prava podoba časa renesanse, pogumnih vitezov, glasbe in plesa. Ogledaš si lahko bogate sobe, polne slik, staro grajsko obzidje ...

Vsako leto tam poteka tudi Erazmov viteški turnir z viteškimi dvboji in spopadi ter raznimi delavnicami, nočnim obleganjem gradu in renesančno zabavo ob kresu.

Škocjanske jame

Več milijonov let stare jame na Krasu, dolge 6 km. Reka Reka, ki si je pot izklesala skozi apnenec, je ustvarila naravne prekope, mostove, slapove in brzice, nad jamo pa leži park z istim imenom.

Jame si v času počitnic lahko ogledaš od 10. do 15 ure.

Bela krajina

Kraj na jugovzhodu Slovenije, znan po belih oblačilih, brezah, Zelenem Juriju in belokranjski pogači ter seveda prijaznih ljudeh. V Beli krajini lahko začutiš utrip narave in kulturne dediščine, se spustiš po reki s kanuji ... Prespiš lahko v kampu ali na kakšni turistični kmetiji.

Arboretum Volčji potok

Če ti je bolj pri srcu narava, bi bil zate sprehod po parku med najrazličnejšimi avtohtonimi in tujimi vrstami dreves, rož, grmovnic od Evrope, Amerike do Azije ... Tam si lahko ogledaš tudi razstave metuljev, kaktusov ali orhidej. Med poletnimi počitnicami se v Arboretumu dogaja marsikaj, npr. delavnice za otroke in odrasle, razna strokovna predavanja in vodenja po parku. Za podrobnejše informacije pobrskaj po spletu.

Amelia Stanonik, 2. L

* Ne spreglej!

Prepričani smo, da vas zanimajo tudi družabne prireditve, dogodki, zabave, koncerti, ipd. Predlagamo ti, da malo pobrskaj po spletu, kje se kaj dogaja. Za začetek lahko pokukaš kar na ti dve povezavi:

<http://www.eventim.si/si/>
<http://www.napovednik.com/>

Vaše uredništvo ;)

Sudoku

				7	8		5	
	1				3			
		8					2	3
		2	7					8
5	3							
7					3	4		
6					2			
	5		4					
	4		6				7	2

	5					2	1	
		4		2				8
9					5			
		1	9	4		7		
	9			2				
		3				4		
			1				4	
				9				5
			3				6	

Poslovilno pismo generacije

V življenju se človek neprestano obrača nazaj. Zanaša se na to, kar je že doživel, na to kar se dogaja, je predvsem pozoren, neučakano pa stremi k temu, kar se bo zgodilo.

Sedaj smo tudi mi na točki, ko se oziramo nazaj in se spominjamo, kaj vse se nam je pripetilo - naše najbolj sveže spomine oblikuje obiskovanje srednje šole.

Ravno smo se zavedli velikanske prelomnice, ki nas je dočakala ob vstopu v BC Naklo, pa se že poslavljamo ter drvimo novim izkušnjam in preizkušnjam naproti.

Mnogi se bojijo. Zdi se, kot da nas je venomer strah tega, česar ne poznamo, a se vseeno kažemo pogumne in neustrašne, saj se želimo na vsak način dokazati širnemu svetu.

Zaradi strahu nismo šibkejši.

Morda je prav to tisto, ki nam daje zagon in voljo, da videmo v mlade upe lastne generacije. Morda je strah tisti, ki nas žene k uspehu. Morda je strah samo zato, ker pač mora biti.

Navsezadnje pa je vse skupaj le ovira, ki jo moramo premostiti, da lahko nadaljujemo svojo pot z uspehom.

Naša generacija se v tem trenutku sooča z nečim novim, z maturo, odločitvijo fakultet o sprejetju, zaposlitvijo ...

Še vedno pa, ko se ozremo nazaj, se spomnimo vseh trenutkov šolanja na srednji šoli, ki so nas zaznamovali.

Zato hvala skrbnim in dobrim razrednikom, vztrajnim profesorjem, organizirani gospe ravnateljici ter vsem pridnim in zvestim delavcem šole, ki ste na nas pustili svoj pečat. Brez vas BC Naklo ne bi bil to, kar je.

Tudi mi se ne bi izoblikovali v tej smeri, kot smo se. Naučili smo se vztrajnosti in tega, da ob neuspehih ne obupavamo, temveč se iz njih učimo.

Ne glede na to, kolikokrat se bomo v življenju ozrli nazaj in z mislimi zatavali v preteklost, pa je pomembno, da vedno gledamo naprej, stremimo k novim izzivom in pri tem vztrajamo.

Ali kot pravi Tone Pavček: "Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca. Spomladi do rožne cvetice, poleti do zrele pšenice, jeseni do polne police, pozimi do snežne kraljice, v knjigi do zadnje vrstice, v življenju do prave resnice, v sebi do rdečice čez eno in drugo lice. A če ne prideš ne prvič, ne drugič do krova in pravega kova poskusi: vnovič in zopet in znova."

Nika Berčič, 4. M